

Επιχειρηματίες από ανάγκη

Το 40% των Ελλήνων θέλει δική του επιχείρηση για να επιστρέψει στην αγορά εργασίας

Θετικό έναντι της επιχειρηματικότητας είναι το 70% των Ελλήνων, ενώ ένας στους δύο (49%) είναι θετικός και στην προοπτική να δημιουργήσει τη δική του επιχείρηση, έναντι μόλις 38% κατά μέσο όρο στην Ε.Ε. Σύμφωνα με την παγκό-

σμια έρευνα της Gfk η ροπή των Ελλήνων προς την επιχειρηματικότητα έχει ως βασικό κίνητρο την επιθυμία να είναι «αφεντικά του εαυτού τους». Η επιλογή αυτή συγκέντρωσε το 54% των απαντήσεων, ποσοστό πολύ υψηλότερο από τον

μέσο παγκόσμιο όρο (46%).

Για ένα άλλο 40% αυτών που βλέπουν ως προσωπική προοπτική τη δημιουργία μιας επιχείρησης, αυτό αποτελεί λύση ανάγκης, προκειμένου να επιστρέψουν στην αγορά εργασίας. **Σελ. 20**

Ενας στους δύο Έλληνες θέλει να γίνει επιχειρηματίας

Λόγω υψηλής ανεργίας αλλά και επειδή προτιμούν να είναι «αφεντικά του εαυτού τους», σύμφωνα με παγκόσμια έρευνα

Τη δική τους επιχείρηση ονειρεύονται να δημιουργήσουν περισσότεροι από τους μισούς Έλληνες, κάτι που αποδίδεται στα υψηλά ποσοστά ανεργίας, αλλά και στη διαδεδομένη αντίληψη ότι όλοι θέλουμε και μπορούμε να είμαστε... αφεντικά. Σύμφωνα με παγκόσμια έρευνα μεταξύ 38 χωρών, η επιχειρηματική προοπτική, δηλαδή το να φαντασθεί ο Έλληνας ότι θα φτιάξει τη δική του επιχείρηση, είναι πολύ υψηλή. Συγκεκριμένα το 49% των Ελλήνων μπορεί να φαντασθεί την έναρξη της δικής του επιχείρησης, ενώ ο παγκόσμιος μέσος όρος είναι 42%

Ελλιπής εκπαίδευση

Την ίδια ώρα διαπιστώνεται έλλειμμα στην εκπαίδευση σε ό,τι αφορά την επιχειρηματικότητα και τις δεξιότητες που απαιτούνται. Το 69% των Ελλήνων που απάντησε στην έρευνα, θεωρεί ότι η επιχειρηματικότητα διδάσκεται και μόνο το 30% ότι ο επιχειρηματίας γεννιέται. Ωστόσο, το 70% δηλώνει δυσσέρεσκεια για την επιχειρηματική εκπαίδευση που παρέχεται.

και ο κοινοτικός μέσος όρος 38%.

Γενικά οι Έλληνες διακρίνονται θετικά στην επιχειρηματικότητα σε ποσοστό 70%, κοντά στον παγκόσμιο μέσο όρο που είναι 75% και τον κοινοτικό μέσο όρο που είναι 73%. Πιο θετικοί απέναντι στην επιχειρηματικότητα είναι οι Σουηδοί (94%) και ακολουθούν οι Μεξικανοί και οι Νορβηγοί (ποσοστό 93% και στις δύο χώρες). Στις τρεις τελευταίες θέσεις από την άλλη βρίσκονται η Αυστρία (60% των ερωτηθέντων είναι θετικοί έναντι της επιχειρηματικότητας), η Γερμανία (56%) και η Σλοβακία (55%). **Σελ. 20**

Το ισχυρότερο κίνητρο για να ξεκινήσουν οι Έλληνες επιχειρηματική δράση είναι, σύμφωνα με την έρευνα, ότι θέλουν να είναι «αφεντικά του εαυτού τους».

Γίνονται επιχειρηματίες για να είναι «αφεντικά του εαυτού τους»

Ανεργία και επιδείνωση εργασιακών σχέσεων καθορίζουν την επιχειρηματική προοπτική

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΜΑΝΙΦΑΒΑ

Τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, η επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων, αλλά και η διαδεδομένη αντίληψη στην Ελλάδα ότι όλοι θέλουμε και μπορούμε να είμαστε... αφεντικά, καθορίζουν την επιχειρηματική προοπτική στη χώρα. Την ίδια ώρα και ενώ η ανάγκη για την παραγωγική ανασυχρότηση της χώρας βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη, αλλά δυστυχώς μόνο στο επίπεδο των συζητήσεων και όχι των πράξεων, διαπιστώνεται έλλειμμα στην εκπαίδευση σε ό,τι αφορά την επιχειρηματικότητα και τις δεξιότητες που απαιτούνται.

Στα συμπεράσματα αυτά καταλήγει η παγκόσμια έρευνα Επιχειρηματικότητας 2014 που πραγματοποιήθηκε σε 38 χώρες από την εταιρεία GfK SE σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο LMU (Ludwig Maximilians University) Entrepreneurship Center στο Μόναχο για λογαριασμό της Amway Europe. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε στο διάστημα Ιουλίου-Απριλίου 2014 σε δείγμα 22.767 ατόμων. Τα αποτελέσματα της έρευνας, με έμφαση αυτά που αφορούν στην αντίληψη που έχουν οι Έλληνες για την επιχειρηματικότητα, παρουσιάστηκαν χθες σε ειδική εκδήλωση.

Οι Έλληνες διάκεινται θετικά στην επιχειρηματικότητα σε ποσοστό 70%, κοντά στον παγκόσμιο μέσο όρο που είναι 75% και στον κοινοτικό μέσο όρο που είναι 73%. Πιο θετικοί απέναντι στην επιχειρηματικότητα είναι οι Σουηδοί (94%) και ακολουθούν οι Μεξικανοί και οι Νορβηγοί (ποσοστό 93% και στις δύο χώρες). Στις τρεις τελευταίες θέσεις από την άλλη,

Οι Έλληνες διάκεινται θετικά στην επιχειρηματικότητα σε ποσοστό 70%, κοντά στον παγκόσμιο μέσο όρο που είναι 75% και στον κοινοτικό μέσο όρο που είναι 73%.

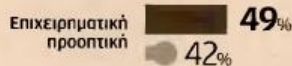
βρίσκονται η Αυστρία (60% των ερωτηθέντων είναι θετικοί έναντι της επιχειρηματικότητας), η Γερμανία (56%) και η Σλοβακία (55%).

Η επιχειρηματική προοπτική, δηλαδή το να φαντασθεί ο Έλληνας ότι θα φτιάξει τη δική του επιχείρηση, είναι πολύ υψηλή. Συγκεκριμένα, το 49% των Ελλήνων μπορεί να φαντασθεί την έναρξη

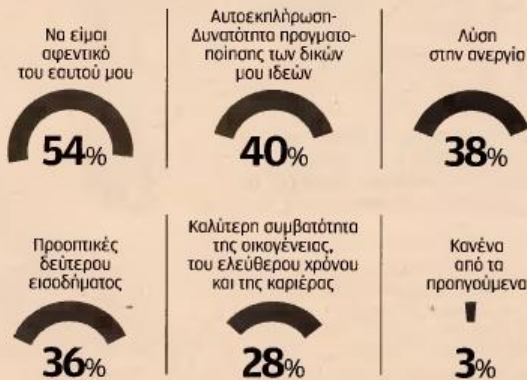
της δικής του επιχείρησης, ενώ ο παγκόσμιος μέσος όρος είναι 42% και ο κοινοτικός μέσος όρος 38%. Σύμφωνα με τον κ. Μάκη Θεοδώρου, διευθύνοντα σύμβουλο της GfK Hellas, η υψηλή επιχειρηματική προοπτική στην Ελλάδα, πάντως, συνδέεται και με τη δυσμενή οικονομική συγκυρία. Με άλλα λόγια, η έναρξη επιχειρηματικής δράσης αποτελεί για πολλούς διέξοδο από την ανεργία. Πάντως, το ισχυρότερο κίνητρο για να ξεκινήσουν οι Έλληνες επιχειρηματική δράση είναι, σύμφωνα με την έρευνα, ότι θέλουν να είναι «αφεντικά του εαυτού τους». Η επιλογή αυτή συγκέντρωσε το 54% των απαντήσεων, ποσοστό πολύ υψηλότερο από τον μέσο παγκόσμιο όρο (46%). Το 40% θεωρεί κίνητρο την αυτοεκπλήρωση και τη δυνατότητα πραγματοποίησης των δικών του ιδεών, ενώ το 38% έχει ως κίνητρο την επιστροφή στην αγορά εργασίας.

Το 69% των Ελλήνων ερωτηθέντων θεωρεί ότι η επιχειρηματικότητα διδάσκεται και μόνο το 30% ότι ο επιχειρηματίας γεννιέται. Ωστόσο, το 70% δηλώνει δυσάρεσκα για την επιχειρηματική εκπαίδευση που παρέχεται από σχολές, πανεπιστήμια και κυβερνητικά προγράμματα. Το πόσο σημασία έχει η επιχειρηματική εκπαίδευση αποτυπώνεται στα

Τι πιστεύουν οι Έλληνες για την επιχειρηματικότητα

Τα κίνητρα των Ελλήνων για την έναρξη επιχείρησης*

*Πολλάντες απαντήσεις

Πηγή: Amway, GfK Hellas, Παγκόσμια Έρευνα Επιχειρηματικότητας 2014

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

όσα υποστήριξε στη χθεσινή εκδήλωση ο κ. Γιάννης Καλογήρου, καθηγητής του ΕΜΠ: «Οι επιχειρήσεις που φρόντισαν να συνεχίσουν την κατάρτιση του προσωπικού, δεν αμέλησαν την άνοδο του τεχνολογικού επιπέδου

και την καινοτομική επίδοσή είναι αυτές που άντεξαν μέσα στην κρίση. Η έμφαση αποκλειστικά στο μοναδιαίο κόστος εργασίας δεν είναι πάντα η καλύτερη λύση, ειδικά όταν θέλουμε διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα».